

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΑΝΘΕΩΝ ΚΑΙ ΦΥΤΩΝ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ τμήμα τῶν Καλῶν τεχνῶν τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ ἐνεκαίνισεν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἑαρινὴν Ἐκθεσιν πρωτοφανή ἐν Ἀθήναις, τὴν Ἐκθεσιν ἀνθέων καὶ φυτῶν.

Παντὸς πράγματος ἡ ἐγγυμνάσις εἶνε δύσκολος, ἰδίᾳ τῶν Ἐκθέσεων ἐν Ἑλλάδι, καὶ μόνον χάρις εἰς τὴν ἀκατάβλητον ἐνέργειαν τῶν ἀναλαβόντων τὴν διοργάνωσιν αὐτῆς ἐπετεύχθη ἡ πρώτη τοιαύτη κατὰ τὸν μᾶλλον τοῦ 1883.

Ἦδη τελεῖται ἡ δευτέρα Ἐκθεσις ἐν τῷ εὐρεῖ περιβόλῳ τοῦ θεάτρου τῶν Ὀλυμπίων, πολλῶν πλουσιωτέρα καὶ τελειότερα τῆς περυσινῆς.

Τέσσαρες μεγάλαι σκηναὶ ἐστήθησαν προφυλάττουσαι ἀπὸ τῶν θερμῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων καὶ τῆς δρόσου τῆς νυκτὸς τὰ ἀβρότερα τῶν ἀνθέων, ἐνῶ σκιάς εὐμήκης ψιθασκοπέης περιλαμβάνει τὰ ἐρυθροποικίλα γεράνια καὶ τὰ ποικιλώτερα πελαργόνια, τὰς γαρυφαλέας, τὰ ἴα, καὶ ἄλλα ἐν γάστραις καλλιεργούμενα ἐγγύρια ἄνθη. Τὰ δενδρύλλια καὶ τὰ κοινότερα φυτὰ κοσμοῦσι τὰς ἐν ὑπαίθρῳ ξυλινὰς ἀναβαθμίδας καὶ πληροῦσι χλοάζοντα τὰ μεταξὺ τῶν σκηνῶν διαστήματα.

Πλουσίως ἀντιπροσωπεύουσι τὴν ἀνθοδετικὴν κομψαί, εὐμεγέθεις καὶ ποικιλόσχημοι ἀνθοδέσμαι καὶ στέφανοι εὐανθεῖς, ἔργα κηπουρῶν καὶ ἀνθοκόμων, καὶ τινα ἀνθοτεχνήματα φιλοκάλων κυριῶν καὶ δεσποινίδων.

Κηπουρικὰ σκευὴ καὶ ἐργαλεῖα ἐκτίθενται πλεῖστα ὑπὸ ἐμπόρων καὶ μηχανουργῶν, τινὰ δὲ καὶ λειτουργοῦσι δι' ὕδατος τὴν περικαλλῆ καὶ αὐταρέσκως μειδιῶσαν μορφήν.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ περιβόλου, ὅστις μετὰ τῶν ἐκ κανίου οἰκίσκων του καὶ τῶν ψιθίνων στεγῶν του καὶ τῆς ἄλλης χλοεῶς στολῆς ὀμοιάζει μικρὸν ἀγροτικώτατον χωριδίον, διαυγῆς πίδαξ ἀναρρίπτει κροσσωτὰ τὰ κρυστάλλινα νερά του, καὶ ὑπεράνω αὐτοῦ ὁ μαρμάρινος Νάρκισσος τοῦ καλλιτέχνου κ. Γ. Βρούτου κατοπτρίζει ἐν ὕδατι τὴν περικαλλῆ καὶ αὐταρέσκως μειδιῶσαν μορφήν.

Μελωδικὴ μουσικὴ συνενεῖ τοὺς ἤχους αὐτῆς μετὰ τῆς μυρισπνύου εὐωδίας τῶν ἀνθέων, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ τῆς νυκτὸς πέντε ἑκατοντάδες ἐνετικῶν φανῶν καταυγάζουσι διὰ πολυχρῶμων φῶτων ὡς μαγικὰ ἄστρα τὴν περιοχὴν πᾶσαν.

Τῆς φαιδρᾶς τῶν ἀνθέων ἑορτῆς καὶ ἡ «Ἔστια» μετέχουσα καταλείπει ἐς ἄλλοτε τὰ σπουδαῖα, καὶ περιεχομένη τοὺς κήπους τῶν ποιητῶν, τῶν βοτανικῶν τοὺς ἀνθῶνας, καὶ τοὺς χλοερούς λειμῶνας τῶν ἀγροτῶν, συλλέγει πλουσίαν δέσμην ἀνθέων, καὶ ἐν στεφάνῳ πλέκουσα προσφέρει τοῖς ἀναγνώσταῖς αὐτῆς, ὡσεὶ εὐῶδη χαιρετισμὸν ἐπὶ τῇ τερπνῇ καὶ μυροδόλῳ Ἀνοίξει.

Σ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Α'.

Γοργὸς ἀγέρας ἔφερε γοργὸ τὸ μήνυμά του
Ἀπὸ τὴν βᾶχην τοῦ βουνοῦ ὡς τὰ λιθάδια κάτω
Κ' ἐμήνυσε 'ς τὰ λούλουδα, 'ς τὰ δένδρα, 'ς τὰ χορτάρια
Νὰ ντύσσουνε χορτάρια τὰ πράσινα κλωνάρια
Καὶ νὰ κινήσουνε νὰ πᾶν 'ς τὸ πανηγύρι πάλι
Νὰ μετρηθοῦν 'ς τὴν εὐωδίᾳ, νὰ μετρηθοῦν 'ς τὰ κάλλη,
Νὰ κρίνῃ ὁ κόσμος καὶ νὰ ἰδῇ 'ς τὰ τόσα μαζωμένα
Ποιὰ θὰν ἀπ' ἄλλα πει' ὁμοιοφῶ καὶ πειὸ χαριτωμένα.
Κι' ὅσα δενδράκια τᾶκουσαν τινάζαν τὰ κλαριά τους
Καὶ στήλωσαν χαμαρωτὰ καὶ ἴσια τὰ κορμιά τους,

Κι' ὅσα χορτάρια τᾶκουσαν ξυπνήσαν τὴν αὐγοῦλα,
Καὶ ἔβουσαν τὰ φύλλα τους μὲ πάχνη καὶ δροσοῦλα
Καὶ τᾶνθη τὰ καλότυχα ποὺ μυρωδιὰ σκορπᾶνε
Διπλώσανε τὴν μυρωδιὰ — κ' ἐκίνησαν καὶ πᾶνε. . .

Β'.

Τὸ πανηγύρι ἀρχίνησε. . . τὰ δένδρ' ἀράδα ἀράδα,
Τὰ χόρτα καὶ τὰ λούλουδα γεμάτα πρασινάδα,
Ὅλα θαρρεῖς καρδιοχτυποῦν, γιὰτ' ἔλα καρτεροῦνε
Νὰ ἰδοῦνε τί θεὸς νὰ γενῆ καὶ πὼς θεὸς νὰ κριθοῦνε.
Μ' ἀντὶ κριτάδες σοβαροὶ μ' ἀσπρόμαλλο κεφάλι
Ἦρθαν κοπέλλαις ζηλευταῖς, ὄλαις ζωὴ καὶ κάλλη,

Κι' ἀντί γιά κάθε 'παίνεμα ἐθάλαν τέτοια κρίσι:
 "Ὅποιος κριτής θεὸς νὰ περνᾷ νὰ κόφῃ, ὅ,τι θελήσῃ.
 Πρώτη περνᾷ μία ξανθὴ — Τὴν πασχαλὴ' ἀντικρύζει
 Κόφτει κλωνάρι πασχαλιάς τὰ στῆθι της σταλίζει.
 Καί πάλι μία μελαχρινὴ τὸ χέρι της ἀπλώνει
 Διαλέγει κρίνο ὄροσερὸ κατάσπρω σὰν τὸ χιόνι...
 Μιὰ νύφη ρίχνει 'ντροπαλὴ τριγύρω τὴ ματιά της
 Κόφτει ἀνθούς πορτοκαλλιάς καὶ πλέκει τὸ μαλλιά της.
 "Ἄλλη ζητάει βέζεντᾶ, καί μιᾶς μικρῆς τὰ χεῖλια
 Μοσχοβολοῦν φωνάζοντας βανίλλια καὶ βανίλλια.
 Κ' ἢ ἄλλαις χιλιαῖς ποῦ περνοῦν 'ς τὴν ἀνδισμένη στράτα
 "Ὅψι ζητοῦν γαρύφαλα καὶ ῥόδα μυρωδάτα.

Γ'.

"Ἐνας μικρὸς τραγουδιστὴς ποῦ τοῦγραψεν ἡ μοῦρα
 Νᾶχῃ μονάχῃ του χαρὰ τὴν φτωχικὴ του λύρα
 Σὰν ἔμαθε πὼς γίνεται τῶν λουλουδιῶν ἡ κρίσι
 'Σ τὸ πανηγύρι: ἐκίνησε νὰ πᾶν νὰ χαιρετήσῃ
 Μὲ χαρωπὰ τραγοῦδια
 Τὰ δυὸ καλὰ ὄπ' ἀγαπᾷ: κοπέλλαις καὶ λουλούδια.
 Κακότυχος! ὅση νάρθη τὰ ἐρῆκε τελειωμένα.
 "Ὅλον τὸν τόπον ἔρημο, τὰ δένδρα μαδημένα,
 Λὲς κ' οἱ ἀχόρταστοι κριταὶ εἰς ἅλα θῆρκαν χάρη:
 Κι' οὐτ' ἀνθὸ δὲν ἄφῃσαν, οὔτε γλωρὸ κλωνάρι.
 Μόνον μιὰ Δάφνη φροντωτῆ, δειλὴ καὶ 'ντροπισμένη
 Σὲ μιᾶν ἀκροῦλα μένει.
 Κανένας δὲν ἐξήλεψε τὸ φτωχικὸ δενδράκι:
 Γιατ' ἔχει ἐπάνω του ὄρασι καὶ μέσα του φαρμάκι.
 'Εδάκρυσ' ὁ τραγουδιστής, κι' ἄπλωσ' αὐτὸς νὰ πᾶρῃ
 Τῆς Δάφνης τὸ κλωνάρι.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Ο ΑΝΘΟΠΩΛΗΣ

Εὐμορφά μου κοπελούδια,
 Θέλετε γλωρὰ λουλούδια;
 Πάρτε, πωλῶ.

Σιγαλά, μὴ γίνουν λάθη,
 Μὴ τὸ χέρι στὸ καλῶθι,
 "Ὅποιαν 'βρῶ φίλῶ.

Διέτ' ἐδῶ τί ὠραιότης!
 Αὐτὸ εἶν' ἡ ἄθωότης
 Τ' ἄσπρω γλασσεμί.

Τ' ἀγοράζετε; γιὰ πόσο;
 Χάριν λέτε νὰ τὸ δώσω;
 Χάριν; Κι' ἄς νὰ μὴ!

"Ἐνα ῥῶδον τῶν ἐρώτων!
 Εἶν' ἐρύθημα τὸ πρῶτον
 "Ἐχει δύο φιλιᾶ!

Μιὰ μικρὴ μὲ τὸ ἀρπάζει,
 Μιὰ μικρὴ ποῦ ἄσπρη μοιάζει
 Τριανταφυλλιᾶ.

Τὸ γαρύφαλλο ποῦ λέγει
 Πῶς μιὰ κάποιαν καρδιά φλέγει
 Πάθος δυνατόν,

Ποιὰ τὸ θέλει; ποιὰ τὸ πέρνει;
 Μιὰ πενήντα φιλιᾶ φέρνει,
 Κι' ἄλλῃ ἑκατόν.

'Εδῶ ἔχω ἄνθος βάτου
 Λέγουν πὼς ἡ ἔννοιά του
 Εἶν' ἡ ἦρονή.

Μὴ! προσέχετε! Μὴ βία!
 "Ἐχει ἀγκάθια κ' εἶν' ἀχρεῖτα,
 Κ' ἔπειτα πολεῖ.

Βλέπετ' ἄσπρη σὰν τὸ χιόνι
 Τὸν ἄερα βαλσαμόνει:
 "Ἡ πορτοκαλλιᾶ.

Ξεύρετε τί χάριν ἔχει,
 Καί ἡ νύμφη πὼς τὴν πλέχει
 Στὰ χρυσᾶ μαλλιά;

"Α! Τὸ ξεύρετε, μὴ τρέλλαις!
 Μὴ ἔσοκίσετε, κοπέλλαις!
 "Ἐχει ἀρκετόν.

"Ἐχει γιὰ μικραῖς, μεγάλας
 Γι' ἄλλαις τρεῖς φοραῖς καὶ γι' ἄλλαις...
 Εἶναι περιτόν.

Κληματαῖδα ποῖα θέλει;
 Αὐτὴ πίστιν παραγγέλλει,
 "Ὅλοι τὴν παλοῦν.

Πῶς! Δὲν τὴν ζητεῖ κχιμιά σας;
 Τὴν χαρίζω. — Χάρισμά σας,
 Λέγουν καὶ γελοῦν.

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ

ΚΑΜΕΛΛΙΑ

Τὸ περικαλλὲς τοῦτο δενδρόλλιον βλαστᾷ αὐτοφυῶς
 ἐν Κίνα καὶ Ἰαπωνίᾳ, μετηγένηθ' ὁ' ἐκείθεν περὶ τὰ μέσα
 τοῦ 17 αἰῶνος ὑπὸ τινος ἰησοῦτου ἱεραποστόλου.

Ὁ μοναχὸς ἐκαλεῖτο Καμέλλης καὶ τὸ φυτὸν ἔλαθε τὸ
 ὄνομά του ἐκ τοῦ εἰσγαγόντος αὐτὸ εἰς Εὐρώπην.

Τὰ ἄνθη αὐτῆς ἐν ἀρχῇ ἦσαν ἀπλᾶ, μόλις δὲ μετὰ πεντη-
 κονταετῆ καλλιέργειαν κατορθώθη νὰ γείνωσι διπλᾶ καὶ ποικι-
 λοχρόμα, ἔκτοτε δὲ ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν εἰδῶν ἠύθησε
 τεραστίως καὶ ὁλοκρῶς αὐξάνει, τὴν σήμερον δ' ὑπερβαίνουσι
 ἴσως τὰς τετρακοσίας αἱ διαφοραὶ τῶν καμελλίων ὡς πρὸς
 τὸ χρῶμα, τὸ σχῆμα, τὸ μέγεθος τῶν φύλλων καὶ τῶν ἀνθέων
 καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνθίσσεως.

Πολλαὶ τῶν διαφορῶν τούτων φέρουσι ὀνόματα εἰς τιμὴν
 ἱστορικῶν προσώπων ἢ εἰς ἀνάμνησιν ἰδιαιτέρων συμπαθειῶν
 τῶν παραγωγόντων αὐτάς. Οὕτω μεταξὺ τῶν ἐρυθρῶν ὑπάρ-
 χουσιν: ἡ Ἰσαβέλλα τῆς Τσούρκης, ἡ Ἀμαλία, ἡ Κό-
 μης Σαυδώρ, ἡ Μελοπομένη, ἡ Ἴρις, ἡ πριγκίπισσα
 Bacciochi, ὁ Ἀνατόλιος Δεμιδώφ.

Μεταξὺ τῶν ῥοδοχρῶν: ἡ Αὐτοκράτειρα Εὐγενία,
 ἡ Μαριάννα, ὁ Ἐρρίκος Φάβρος, ἡ Νύμφη τοῦ Τιβε-
 ρεως, ὁ κύριος Ὀφοῦ, ἡ Prima Donna, ὁ στρατηγὸς
 Πινέλλης. Μεταξὺ τῶν λευκῶν: ὁ Μαρτζόνης, ἡ κό-
 μησσα Καλλίνη, ἡ κόμησσα Νεγγρόνη.

Μεταξὺ τῶν διχρῶν: ἡ Τευτονία, ὁ Δάντης, ἡ Μα-
 ρία Θηρεσία, ἡ ἀρχιδουκίσις Αὐγουστα, ἡ 22 Μαρ-
 τίου, ὁ Ναπολέων γ', ὁ Κιμαρόζας, ἡ Γανοβάτις,
 ὁ Δεσπόδλος α', ἡ Μίστερς Κόπε.

Ἡ καμέλλια καλλιεργεῖται πρὸς ἡμῖν ἰδίως ἐντὸς γα-
 στρῶν. Ἰδιαιτέρην γῆν χάριν αὐτῆς μεταχειρίζονται τὴν ἐκ
 σσηπτότων ξύλων καστανάς μεμιγμένην μεθ' ἑνὸς τρίτου
 ἄμμου λεπτῆς. Ἡ καμέλλια δὲν θέλει ἦλιον πολὺν κατὰ
 τὸ θέρος, ἔθεν εὐδοκίμει μέγας σκιαζομένη ὑπὸ φύλλωμα
 θαλεροῦ δένδρου κατὰ τὰς θερμὰς ὥρας τοῦ ἔτους. Οὐδὲ
 ὕδωρ ζητεῖ πολὺ, ἀλλὰ τόσον μόνον ὅσον διψῇ, ἀγαπᾷ δὲ
 καὶ λουτρὰ ψυχρὰ διὰ σύργγος, ἅτινα ὀρσιζοῦσιν ἅμα καὶ
 καθαίρουσιν ἀπὸ τοῦ κανορτοῦ τὰ φύλλα καὶ τοὺς ἄκρους
 αὐτῆς κλαδίσκους.

Τινὲς φρονοῦσιν ὅτι καὶ ὁ ζωμὸς βεθρασμένων κρομμύων
 εἶνε ἄριστον τονωτικὸν τῶν καμελλίων.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΗΣ

ΗΛΙΟΣ

Ἔνα λουλούδι, ὅπου χορτὸ τὸν ἥλιο ἀκολουθοῦσε,
— Ἥλιος ἐλέγεται κι' αὐτό—
Εἰς ἕναν κήπον φουρτωτὸ
Τριανταφυλλῆ ἀγαποῦσε.

Ἔλα τὰ γίνωμε τὰ δυὸ ζευγάρι ταιριασμένο.
Ἔλα, τριανταφυλλῆ χρυσοῦ,
Γιατ' εἶσαι μυρωδάτη ἐστὶ
Κ' ἐγὼ καμαρωμένο.

— Σῶπα, λουλούδι ἀμόριστο, λουλούδι χωρὶς χάρι,
Ἔνα ἀηδονάκι τοῦ 'μιλῶ.
Τὸ ῥόδο ποῦ μοσχοβολᾷ
Δὲν μοιάζει 'στὸ χορτάρι.

Γ. Χ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ

ΔΟΣΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ

Τὴν νύκτα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ἄνθη γέρονον τὰς κορυφὰς καὶ χαιρετοῦν τὰς ρίζας των.

Εἶνε ἕνα λουλούδι, ποῦ τὸ λέγονον λουλούδι τῆς ἐντροπῆς. Εἶνε πλατὺ, μὲ λεπτὰ φύλλα, καὶ τὸ ἄνθος του εἶνε ἄσπρο. Αὐτὸ πρῶτα εἶχεν εἰς τὴ μέση μιὰ μαύρη βοῦλλα· ἀλλ' ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἐχάθη ἡ ἐντροπή ἀπὸ τὸν κόσμον, ἐχάθη καὶ ἡ βοῦλλα του, καὶ ἔμεινε κἀτασπρη. (Θράκη).

Ἄλλοιοι θέλει ν' ἀποκτήσῃ τῆς ἀγάπης τὸ βοτάνι, πλῆρει ἄμα φύγον τὰ χελιδόνια μία φωνὴ τούς, τὴν βάνει εἰς γλίστρα καὶ τὴν ποτίζει τακτικά, ὕστερον ἀπὸ κἀμποσάις ἡμέραις θὰ φυτρώσῃ ἕνα μικρὸν ἄνθος, καὶ αὐτὸ εἶνε τῆς ἀγάπης τὸ βοτάνι. (Ἄκαρνανια).

Μανδραγόρας. Ἡ ρίζα τῆς μανδραγόρας μοιάζει μὲ παιδί βυζαντινικοῦ ἄνθρωπος δὲν τολμᾷ νὰ τὴν ἐπιρῶσῃ, γιὰτὶ ἀμέσως πεθαίνει. Ἄλλ' ὅποιος θέλει νὰ τὴν βγάλῃ πρέπει νὰ σκάψῃ γύρω γύρω, νὰ τὴν δέσῃ μὲ τὴν ἄκρη ἐνὸς σχοινοῦ καὶ τὴν ἄλλη ἄκρη νὰ δέσῃ εἰς τὸ πόδι ἐνὸς γαϊδουροῦ ἢ σκύλου, καὶ νὰ κτυπήσῃ τὸ ζῶον διὰ νὰ κάμῃ ὀλίγα θήματα. Τότε βγαίνει ἡ ρίζα καὶ τὸ ζῶον φορᾷ ἀμέσως. Ἄμα ξεριζώνεται ἡ μανδραγόρα ἀκούονται κλάματα ὡς ἂν μικροῦ παιδιοῦ, μερικὸι μάλιστα λέγουσιν πὺς μουγκρίζει ὡς ἂν θερμὸ. Ἐκεῖνος ποῦ τὴν χρειάζεται πρέπει νὰ τὴν τυλίξῃ μὲ προσοχὴ εἰς ἕνα μαντήλι, καὶ νὰ τὴν δώσῃ εἰς μιαν μάγισσαν, ποῦ νὰ ξεύρῃ νὰ τοῦ τὴν φτιάσῃ. Τὴν μανδραγόρα τὴν μεταχειρίζονται γιὰ νὰ γιαιτρεύουσιν καὶ τὸν φίστουλα, δι' αὐτὸ εἰς πολλὰ μέρη τὴν λέγουσιν φίστουλόριζα.

ΚΡΙΝΟΣ

Ἡλίου τέκνον εὐγενὲς τὸ μοσχοβόλον κρῖνον
Ἀπὸ τὸ φῶς θερμαίνεται τῶν πατρικῶν ἀκτίων.
Ὡς τῶν ἀνθέων βασιλεὺς τὸ μέτωπον ὑψόθει,
Κ' εἶρε τὸ ῥόδον ζηλευτὴ βασιλισσά του μόνη.

Γ. ΠΑΡΑΣΚΟΣ

ΛΑΜΠΗΔΩΝΑ Η ΧΡΥΣΟΧΟΡΤΟΝ

Δοξασία τοῦ λαοῦ.

Ἡ λαμπηδόνα εἶνε ἕνα χορτάρι ποῦ φυτρώει 'ψηλὰ ε' τὰ βουνά. Τὸ παράξενον εἶνε ποῦ τὴν ἡμέρα δὲν 'μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ἰδῇ, ὅπως τ' ἀστέρια 'στὸν οὐρανὸ. Μόνον ὅταν πέσῃ ἡ μέρα φεγγοβολᾷ κι' αὐτὴ μέσ' τὸ χῶμα ὡς ἄστρο. Ἄν τύχῃ κανὲν πρόβατο νὰ φάῃ λιγάκι λαμπηδόνα, γνωρίζεται, γιὰτὶ χρυσάουνον τὰ δόντια του ὡς ἂν μαλαματσοκαπισμένα. Ὅποιος τὸ λοιπὸν 'μπορέσῃ νὰ βρῇ αὐτὸ τὸ χορτάρι, τοῦ βασιλεῖα τὰ πλούτη μορεῖ νὰ κἀνῃ, γιὰτὶ ὅτι ἀγγίξῃ καθάριον μάλαγμα γίνεται.

Η ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ

Λέγ' ἡ ἀγράμπηλη μυριανθισμένη
Σ' τὸν ἄγριο πλατάνο ποῦ τὴν θωρεῖ.
Καὶ μὲ τὸν ἴσκιό του συγνοδιαθαίνει
Πάντος' ἐπάνω της βράδου κι' αὐγῆ:

« Δένδρο 'περήφανο μὲς 'ς τὸν ἀγέρα
Τὰ φύλλα, οἱ κλάνοί σου θρασσεμανοῦν.
Βρίσκεις στενόχωρη τοῦτη τὴ σφαῖρα;
Τ' ἄστρα, τὰ σύγνεφα δὲν σὲ χωροῦν;

« Τρέχεις 'ς τὴ ρίζα σου νεράκι κρύον,
Βυζάνεις ἄκοπα τὴν καταχνιά,
Κ' ἐμένα ζήλεψες σὺ τὸ θηρίον
Γιατὶ μ' ἐπότιζε 'λίγη δροσιά;

« Τί θέλεις, πλατάνε, τί μοῦ γυρεύεις;
Διῶξε τὸν ἴσκιό σου κ' εἶμα: μικρὴ.
Τ' ἄνθη μου ἐπάγωσαν, μὴν τὰ παιδεύεις,
Ἄς τον τὸν ἥλιό μου νὰ τὰ χαρῇ... »

« Ἐαυτὴ μου ἀγράμπηλη, τί μὲ φοβᾷσαι;
Θέλεις νὰ σέρνεσαι πάντα ὄρρανή,
Μονάχη σου, ἔρημη τὴ νύκτα νᾶσαι
Νὰ 'χῃς κρεββάτι σου λιθάρια, γῆ;

« Τ' ἄνθη ζευγάρωσε μὲ τὴν ἀνδριά μου,
Γένου βασίλισσα κ' ἐγὼ θρονί,
Στηλώσου ἐπάνω μου... 'ς τὴν ἀγκαλιά μου
Κάθε ἄλλο λούλοδο θὰ σὲ φθονῇ... »

Τὴν ἐξεγέλασε τ' ἄγριο πλατάνι,
Τὴν ἐπερίπλεξε μέσ' 'ς τὰ κλαριά...
Τί κρῖμα παύωκες, ξανθὸ βοτάνι,
Γιὰ λίγα 'ψήλωμα τὴν παρθενιά.

Φτωχὴ κι' ἀνυπανδρὴ 'ς τὴν ἐρημίά σου
Μοῦτ' ἀνῆθ σου κρυφὴ χαρὰ
Τώρα θ' ἀρπάζουσι τὴ μυρωδιά σου
Τὰ νέφη κι' ἄνεμος, ποῦσαι κυρά.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Ἡλιοτρόπιον Περουσιανόν

ΒΑΝΙΛΛΗ

Τὸ Περουσιανόν ἡλιοτρόπιον καμμίαν δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸν ἐν τοῖς κήποις καλλιεργούμενον ἡλιανθον (Hélianthus) τὸν κοινῶς καλούμενον ἥλιον. Τὸ Περουσιανόν ἡλιοτρόπιον εἶνε παρ' ἡμῖν γνωστὸν ὑπὸ τὸ κοινὸν ὄνομα τῆς Βανίλλης, τὸ ὅποιον ἔλαβε χάριν τῆς ὁμοιότητος τοῦ ἀρώματος τῶν ἀνθέων του πρὸς τὸ τῆς Βανίλλης.

Τὸ φυτὸν τοῦτο πατρίδα ἔχει τὴν Περουσίαν, ἐξ ἧς ἔλαβε καὶ τὸ εἰδικὸν αὐτοῦ ὄνομα. Καλλιεργεῖται δὲ εὐκόλως εἰς γῆν κοινὴν ἐλαφρὰν, ἐντὸς δοχείων ἢ ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τὴν βλάσιν τοίχων μεσημβρινῶν, ὅπου μεγάλως εὐδοκιμεῖ. Ἄγαπᾷ ἥλιον καὶ φῶς πολὺ, μέτριον πότισμα, σταν δὲ κίτρινίζουσι τὰ φύλλα του, δὲν πρέπει οὐδὲως νὰ ποτίζηται· πολλαπλασιάζεται διὰ σπερμάτων, τὰ ὅποια ὅμως σπανίως ἀπαντῶνται γόνιμα, καὶ διὰ καταβολάδων καὶ διὰ κλαδίων.

Τοῦ φυτοῦ τοῦτου ὑπάρχουσι πολλαὶ διαφοραὶ, παράγουσαι κυανότερα ἢ λευκότερα, πυκνότερα ἢ ἀραιότερα ἄνθη· προτιμότεραι ἐκ τούτων εἶνε αἱ παρὰ τῶν γάλλων κηπουρῶν καλούμεναι: Madame Boulanger, Madame Lansereur, Mulâtre, Reine des violettes, Surprise, l'Avenir, Beaume des parterres, Caroline des Antioines, Gloire des massifs, Duc de Laverdura, καὶ Voltairianum.

Ἐπίσης καὶ ἕτερον εἶδος ἡλιοτροπίου καλούμενον μεγανθίς, ἔχον καυλὸν καὶ κλάδους καὶ ἄνθη μεγαλύτερα ἄλλ' ὀλιγώτερον εὐώδη. Καλλιεργεῖται δὲ τοῦτο ὡς καὶ τὸ Περουσιανόν.

Δ Α Φ Η Η

Μη με ζηλεύετε· κενεὶς τῆ δάφνῃ μὴ ζηλεύετε·
Με αἷμα καὶ με δάκρυα τῆ βίβλα μου ποτίζου.

ΑΧΙΛΑΕΥΣ ΠΑΡΑΣΚΟΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟΝ ΚΑΙ ΑΝΕΜΩΝΗ

Ἡ Κύπρις ὅτε κλαίονσα τὸν Ἀδωνίτῃς μόνῃ
Τὸν ἀνεκάλει εἰς τὴν ζωὴν μετὰ τὰ φιλήματά της.

Γ. ΠΑΡΑΣΚΟΣ

ΤΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Ἐντὸς μεγάλου κήπου, δροσόρρυτος ὑπώπτει Τριαντα-
φυλλιά τὴν ἐξυπνὰ ἢ πρώτη τοῦ ἡλίου ἀκτίς, ὁ πρῶτος

Τὰ τριαντάφυλλα ἀπαλλαγέντα τῆς δεσμεύσεως τὰ θέλ-
γητρά των κἀλυκός ἀναπνεύσιν ἐν ὄλῃ των τῇ καλλονῇ

— Ποιὸς θὰ ἔρθῃ νὰ με πάρῃ; Τί χέρι θὰ με κόψῃ;

Εἰς νέος καὶ μία νεῆνις εἰσέρχονται εἰς τὸν κῆπον· ὁ
υἱὸς τοῦ κυρίου τοῦ κήπου μετὰ τῆς φίλης του· εἶνε ἡ

— Ὡ, τί ὠραῖον πρᾶγμα εἶνε ὁ ἔρωσ!

Μόλις ὀπίσω ἀνθισμένης ἀκαχίας ἐκρύβησαν οἱ νέοι, ἀπελ-
θόντες, ἡ γραῖα σύζυγος τοῦ κηπουροῦ πλησιάζει εἰς τὴν

στηρίζεται μικρὸν φέρετρον, ἐφ' οὗ εἶνε ἐξηλωμένον τετραεῖς
παιδίον· παρ' αὐτῷ καίει μικρὰ λαμπάκ· ἡ γραῖα θέτει τὸ

Ἐν τούτοις θέτουν τὸ φέρετρον ἐπὶ ἀμάξης, κἀθύνται
ἐντὸς οἱ γονεῖς τοῦ παιδίου καὶ ἡ γραῖα καὶ διευθύνονται

Τὸ τριαντάφυλλον ῥίγοι διὰ μᾶς, ἐννοεῖ τὴν ὑψηλὴν ἀπο-
στολὴν του· νὰ μεταφέρῃ τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωσαν στορ-
γὴν ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς τὸν οὐρανόν·

Τὸ τρίτον τριαντάφυλλον τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε φθάσει· οὔτε ὁ
νέος οὔτε ἡ γραῖα, δρέπει μετ' ὀλίγον ὁ κηπουρὸς ἀναθᾶς

Οἱ κριταὶ ἐπιθεωροῦντες τὰ ἄνθη ὅπως βαθμολογήσωσι τὴν
καλλονὴν των, ἐκβάλλουσι φωνὴν θαυμασμοῦ πρὸ τῆς ἀνθο-

— Χρυσοῦν βραβεῖον! λέγει ὁ εἰς.

— Δὲν ἀρκεῖ! βραβεῖον τιμῆς τὸ ἀρμόζει, ἀποκρίνεται
ἄλλος· εἶνε τὸ ὠραιότερον ἄνθος. Καὶ τίθεται παρ' αὐτῷ ἡ

Τὴν ἐπαύριον κατὰ τὴν ἑναρξίν εἰσέρχεται κατὰ κύματα
τὸ πλῆθος ἰδίας γυναῖκες περικαλλεῖς ἐκθεσιν ἐν ἐκθέσει ἀπο-

— Ὡ! εἶνε εὐτυχές, εὐτυχές, εὐτυχές! Καὶ τὸσον μεθεῖ ἀπὸ τῆς
δόξαν, ὥστε θαν μετὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐκθέσεως

ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΝΘΩΝ, τὸ τριαντάφυλλον νομίζει ὅτι δλα
ἐκείνα γίνονται πρὸς τιμὴν του.

Ἡ Τριανταφυλλιά ἀνησυχούσα περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως
τῶν θυγατέρων της, ἀλλ' ἀδυνατοῦσα νὰ κινήται κατὰ βου-

Τὸ τριαντάφυλλον τὸ ἐν τῇ Ἐκθέσει θαυμασθὲν, φυλλορροῖ-
σαν, μαραινθὲν καὶ ρυτιδωθὲν, ἐρρίφθη ἐν περιφρονητικῇ ἀδια-

Τὸ τριαντάφυλλον, ὅπου ἔλαβεν ἡ νεῆνις, ἐφύλαξε πείσασα
εἰς λεύκωμα μετ' ἄλλων· ὁσάκις ἀναδιψᾷ τὸ λεύκωμα, ἡ καρ-

Τὸ τριαντάφυλλον οὐτινος ἡ ψυχὴ τοῦ μικροῦ παιδίου εἶχε
μεταφέρει τὸ ἄρωμα εἰς τὸν Παράδεισον, ἐπειδὴ τὸ σῶμα του

Α. Π. ΚΟΥΡΤΙΑΝΣ

Ι Τ Ι Α

κατὰ τὸν Σαίξπηρ

Ἡ ἄθλια ψυχὴ καθήμενη·
Σὲ χόρτο, σὲ λευκοῦδι,
Μὲ μιά φωνὴν νεκρώσιμην

Ἀκίνητο τὸ χέρι τῆς
Εἰς τὴν καρδίᾳ βασταῖ,
Τὴν κεφαλὴν στὰ γόνατα

Πικρὰ ἀντάμα εὐγαίανε
Τὰ δάκρυα μετὰ λόγια,
Κ' ἔτσι ἔλεγε ἀκατάπαυτα

Δὲν πταίει, ψεύτη τὸν ἔρωτα
Κανεὶς ἄς μὴν τὸν κράζῃ,
Ἔως ποῦ 'μιλοῦν τὰ χεῖλη μου

Μιά 'μέρα ἐγὼ τοῦ 'κλαύθηκα
Πῶς πέφτει 'ς ἄλλα στήθη,
Κ' ἐμὲ πῶς μ' ἀπαράτησεν·

Μιμήσου με κι' ἀγάπης
Ἄλλῃ καὶ σὺ ἀγκαλιά.
Τί ν' ἀγαπήσω ἢ δύστυχη

Δὲν θέλω νὰ μου βάλλουνε
Εἰς τὸ στερνὸ κλινάρι,
Ἄλλῃ δὲν θέλω ἰστιά.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΩΔΑΜΟΣ

Τ Ο Σ Ι Δ Ε Ρ Ο Χ Ο Ρ Τ Ο

Δοξασία τοῦ λαοῦ

Σιδερόχορτο εἶνε τὸ χορτάρι· ἐκεῖνο ποῦ 'μπορεῖ ν' ἀνοίξῃ
'σὰν ἀντικλεῖδι, 'σὰν τὸ δυνατότερο σιδερικὸ, κάθε κλειδαριά

Η Μ Η Ι Α

Δημῶδες

Σὲ μιά μηλιά γλυκομηλιά με μῆλα φορτωμένη
Ἔνα γεράκι γύριζεν ἀπάνω 'ς τὰ κλωνάρια.
— Μηλιά μου, 'στὰ κλωνάρια σου φωνιά θέλω νὰ στήσω.

Ο Ρ Τ Ε Ν Σ Ι Α

Ἡ Ὁρτενσία πατρίδα ἔχει τὰ ὕψη καὶ δροσώδη μέρη
τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας· εἰς τοὺς κήπους τῶν χωρῶν

Πρὸς τιμὴν τῆς κυρίας ταύτης ὁ Κόμμερσον ὠνόμασε κατὰ
πρῶτον τὸ φυτὸν Ροτάρ (Peautie), ἡλλάγη δὲ κατόπιν τὸ

Τὰ συνήθως ῥοδοχροα ἄνθη τῆς σχηματίζουσιν εὐρεῖς
κορῦμβους, ἔχοντας πολλὰκις διήμετρον σπιθαμῆς· ἀναπτύσ-

Ἡ Ὁρτενσία διὰ νὰ καλλιεργηθῇ καὶ ἀνθήσῃ καλῶς ἐν
Ἑλλάδι· πρέπει:

- 1) Νὰ εἶνε διαρκῶς ἐν σκιᾷ καὶ δροσερῷ τόπῳ, χω-
ρίς ὅμως νὰ στερῆται ἀέρος καθαροῦ.
2) Νὰ φυτεύηται εἰς γῆν πάντοτε ἐλαφροτάτην· ἐν
τοιαύτῃ περιστάσει πρέπει νὰ προτιμᾶται τὸ λεπτὸν κάστα-

νόχωμα, μεμιγμένον μεθ' ἐνός πέμπτου καλοπλυμένης ἄμμου τοῦ Φαλήρου, ἢ ἄλλης λεπτῆς ἄμμου.

3) Οὐδ' ἐπὶ στιγμήν, εἰ δυνατόν, νὰ μὴ ἐξηρανθῆ ἢ παρὰ τὰς ρίζας τῆς γῆ· διὰ τοῦτο τὰ συχνότατα ποτίσματα δὲν πρέπει ποτὲ νὰ διακοπῶσι.

4) Κατ' ἔτος βαθύτατα νὰ κλαδεύηται ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἰανουαρίου, ἐὰν θέλῃ ὁ καλλιεργῶν αὐτὴν νὰ ἴδῃ ἀνθήσιν μεγάλην, πλουσίαν καὶ πυκνήν· ἐν δὲ τὰ φυτὰ του καλλιεργῶνται ἐν τῶς δοχείων, πρέπει κατ' ἔτος νὰ μεταφυτεύωνται διὰ νὰ ἀλλάσῃ ἢ περὶ τὰς ρίζας τῶν γῆ.

5) Ὁ πολλαπλασιασμός αὐτῶν νὰ γίνηται διὰ κλαδίων κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἀμέσως μετὰ τὸ κλάδεμα, φυτευομένων τῶν κλαδίων ἐν ἐλαφροτάτῃ γῆ· ὁ δὲ θέλων νὰ διευκολύνῃ τὴν ταχύτεραν τῶν ριζῶν ἀνάπτυξιν εἰς τὰ φυτευόμενα κλαδία, νὰ τὰ καλύπτῃ διὰ μεγάλου κώδωνος ὑελίνου.

Ἡ Ὀρτενσία ἔχει ῥοδόχροα τὰ ἄνθη, ἀλλ' ὑπάρχει τρόπος νὰ μεταβάλῃ τις τὸ χρῶμα τοῦτο, ὁ ἔξης· Οἱ θέλοντες νὰ λάθωσι κυανόχροα ἄνθη Ὀρτενσίας ἄς βάλλωσιν ἐντὸς τινὸς δοχείου πλήρους ὕδατος τεμάχια μικρὰ παλαιοῦ σιδήρου ἢ ρινίσματα, ἄς ἀνακινήσῃ τὸ ὕδωρ ὁσάκις θέλωσι νὰ ποτίζωσι τὰς Ὀρτενσίας των, καὶ ἄς εἶνε βέβαιαι ὅτι ἀντὶ ῥοδοχρῶν Ὀρτενσιῶν θέλουσιν ἔχει κυανοχρούους.

ΤΟ ΛΕΥΚΑΝΘΕΜΟΝ

Πλησίον ῥυακίου χθὲς εἶδον νεανίαν·
Λευκάνθεμον ὠραῖον ἐν τῇ χειρὶ ἐκράτει
Κ' ἐκ τῶν πετάλων ἦτις ἐρωτικὴν μαντείαν·
Καὶ ἔλεγον ἐκεῖνα· ἀγάπη ἢ ἀπάτη.

Καὶ εἶνε λευκανθέμῳ ὁμοία ἡ ζωὴ μου·
Ἡ μία τῆς ἡμέρας χρησμὸν μοι δίδει φίλον,
Κ' ἢ ἄλλη μοι δωρεῖται ῥήσεις χρησμοῦ πενήμου.
Σὺ ἄρα τί θὰ εἴπῃς, ὦ ὕστατόν τῆς φύλλου;

N. Γ. ΚΑΜΠΑΣ

ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ

"Ὅλα τὰ δένδρα νὰ παιδιά,
πᾶχον τὴν Γῆ μητέρα,
κι' ἔχουν γιὰ χέρια τὰ κλαδιά,
ποῦ σειοῦνται ἔς τὸν ἄγέρα.

Σειοῦνται καὶ λὲν μιὰ προσευχῇ,
λυγοῦν καὶ προσκυνοῦνε
τὸν Οὐρανὸ πᾶχι βροχῇ,
καὶ βλέπει πῶς διψοῦνε.

Κι' ὁ οὐρανὸς ποῦ τὰ τηρᾷ,
θυμᾶται τὰ παλῆά του·
πῶς ἦταν χάμου μιὰ φορὰ
κ' εἶχε τὴν Γῆ γρηά του.

Κι' ἀπ' τὰ φιλιὰ τ' ἀδερφωτά,
κι' ἀπ' τ' ἀγκαλιάσματά τους,
ἔγγηκαν τὰ δένδρα ὅλ' αὐτά,
τὰ γνήσια παιδιὰ τους.

Γι' αὐτὸ τοῦ θλίβετ' ἡ καρδιά
τὴν δίψα τους ὅταν βλέπει·
εἶνε ὀδικά του τὰ παιδιὰ,
νὰ τὰ ποτίσῃ πρέπει!

Ἀπὸ τὸν θρόνον του γυρᾷ,
καὶ κρᾶζει μιὰ νεφέλη,
καὶ τήνε στέλλει ἔς τὰ βουνά,
ἔς τὰ δάση τήνε στέλλει.

* — Πάνε ἔς τ' ἀπότισα δενδρά,
ἔς τὰ δάση ποῦ διψοῦνε,
καὶ πότισέ μου τα παιδρά
καὶ δώσέ τα νὰ πιοῦνε. — *

'Βγαίν' ἡ νεφέλη καὶ περᾷ
ἐπ' ἀπὸ τὴν πλάση·
καὶ βρέχει μέσα ἔς τὰ βουνά,
καὶ βρέχει μέσ' ἔς τὰ δάση.

Καὶ νοιώθ' ἡ Γῆ χαρὰ κρυφῇ·
ὁ Γέρος τὴν ἔθυμήθη!
καὶ ἔγγ' ὅλ' ἄνθη ἔς τὴν μορφή,
κι' ὅλα καρπούς ἔς τὰ στήθη.

Κ' ἀπ' τὴν χαρὰ τὴν τρυφερῇ,
κι' ἀπὸ τὴν εὐθυμία,
ἔς τὴν χώρα διδ' ὅσο ἔμπορεῖ
εὐθύνεια κ' εὐφορία.

Γι' αὐτὸ φυτεύετε δενδρά
καθεὶς ὅπου προφθάσῃ,
κι' ἀφῆτε νὰ γενοῦν χονδρά,
νὰ σχηματίσῃ δάση.

Γιὰ νὰχομε κ' ἐμεῖς βροχῇ
κι' ὠραία πρασινάδα·
Διὰ νὰ χάσομε εὐτυχῇ
τὴν ἄκαρπην Ἑλλάδα

G. M. BIZYHNOS

ΓΑΡΔΕΝΙΑ

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄθος εὐγενές, δυνάμενον ν' ἀμφισθητῆσθαι τὴν κομψότητα μετὰ τῆς καμelliας καὶ τῶν ῥόδων, τοῦτο βεβαίως εἶνε γαρδένια ἢ εὐανθής.

Θύμος χαριστάτος καὶ ἀειθαλῆς τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κίνας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, διακρίπεται διὰ τὸ ὠραῖον καὶ βαθυπράσινον φύλλωμά του, ἐν μέσῳ τοῦ ὅπου ὡς ἐπὶ πρασίνοιο τάπητος ἐξέχουσι τὰ ἐκλευκα ἄνθη του, διακρίοντα ἀρώματα ἡδύτερα καὶ εὐγενέστερα ἐκεῖνων, τὰ ὅποια ἀποπέουσι τὰ ἰάσμινα καὶ οἱ ὑάκινθοι.

Τὸ δενδρόλλιον τοῦτο λαμβάνει ὕψος τεσσάρων μέτρων ἔξ ποδῶν, διακλαδιζόμενον εἴτε ἀπὸ τῆς βάσεως, εἴτε ἀπὸ τοῦ μέσου, εἴτε ἀπὸ τῆς κορυφῆς. Τὰ ἄνθη αὐτοῦ βλαστάνουσιν ἄνευ ποδίσκου ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν κλαδίων καὶ κατὰ πρῶτον μὲν εἶνε ἐκλευκα ὡς ἡ χιών, κατὰ δὲ τὴν παρακμὴν των υποκίτρινα καὶ ἔχουσιν ἐνίοτε διάμετρον περὶ τοὺς δύο δακτύλους. Διὰ τῆς καλλιεργίας οἱ στήμονες τῶν ἀνθῶν τούτων μετεμορφώθησαν εἰς πέταλλα τῆς στεφάνης· διὰ τοῦτο αἱ ἐν τοῖς κήποις καλλιεργούμεναι γαρδένια ἔχουσι μὲν ἄνθη διπλᾶ, ἀλλὰ δὲν παράγουσι σπέρματα.

Ἡ γαρδένια ἀπὸ τῶν εὐκρατεστέρων τῆς Μεσογείου παραλίω κλιμάτων μέχρι τῶν θερμότερων δύναται νὰ καλλιεργηθῇ, μετὰ τινων περιποιήσεων, ἐν ὑπαίθρῳ· εἰς δὲ τὰ ψυχρότερα μέρη δέον νὰ προφυλάττῃται ἀπὸ τοῦ παγετοῦ, ὅστις, ὅταν εἶνε ἀνώτερος τῶν δύο βαθμῶν, δύναται νὰ τὴν καταστρέψῃ. Καλλιεργουμένη ἐν τοῖς κήποις πρέπει νὰ ἐκτίθηται κατὰ προτίμησιν εἰς ἡμίσησια καὶ ὁροσερὰ μέρη· καλλιεργεῖται δὲ εἴτε ἐν δοχείοις, εἴτε ἐν τῷ ἐδάφει, καὶ ἀπαιτεῖ γῆν ἐλαφροτάτην μὲν ἀλλὰ λευκαπυμένην.

Ἡ γαρδένια μετεκομισθῆ εἰς Εὐρώπην πρὸ ἐνὸς περίπου αἰῶνος ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος· διὰ τοῦτο καὶ ἐκλήθη παρὰ τῶν Γάλλων ἰάσμιον τοῦ Ἀκρωτηρίου (Jasmin du Cap).

Τὸ φυτὸν τοῦτο πολλαπλασιάζεται εἴτε διὰ καταβολᾶν, εἴτε διὰ κλαδίων, φυτευομένων εἰς ὑλοσκεπές, ὑγρὸν καὶ θερμὸν φυτοκομεῖον.

ΤΟ ΑΓΙΟΚΛΗΜΑ

Νᾶμουν τὸ ἀγιοκλήμα ποῦ ἀπ' τὴν αὐλή σου
Ψηλά ἔς τὸν τοιχὸ σου σκαλόνει, ἀνθει,
Καὶ μετὰ τὴν δρόσο σου, μετὰ τὴν πνοή σου
Πάντα δροσιζεται καὶ πάντα ζῆ.

Ἐς τὸ παραθύρι σου ν' ἀλθῶ νὰ στήσω
κλωνάρια πράσινα γιὰ ν' ἀκουμπᾶς,
στρῶμα, προσκέφαλο νὰ σοῦ χαρίσω
νὰ γέρνης ἡσυχᾶ, νὰ μ' ἀγαπᾶς.

Ν' ἀνακατόνουνται, νὰ γίνωντ' ἕνα,
νὰ κουβεντιάζουνε ἀδελφικά
τὰ λουλουδάκια μου τὰ μυρωμένα
μὲ τὰ μαλλιάκια σου τὰ καστανά.

Νὰ λούζω ἀδιάκοπα τὰ δειρὰ σου
μὲ τῶν ἀνθῶν μου τὴν μυρωδιά,
καὶ σὺ τοὺς κλώνους μου μὲ τὴ δροσιά σου:
ἔγῳ δουλεύτρα σου κ' ἐσὺ κυρά.

Καὶ ἔς τὸ καλότυχο παράθυρό σου
ἔποιος τὸ ταίρι μας τύχη νὰ ἴδῃ,
νὰ λέγῃ ἐμένανε δεντρὶ δικό σου,
δικό μου λουλουδο ἐσὲ νὰ πῆ.

Χωρὶς ἐσένανε νὰ μὴν ἀνθίζω,
Χωρὶς ἐμένανε νὰ μὴ γελᾶς,
τὴν εὐτυχία μου νὰ σοῦ χαρίζω,
τὴν ἐμμορφάδα σου νὰ μοῦ σκορπᾶς.

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΜΥΘΟΣΤΙΣ

Ἄγαπην ἐγεννήθην νὰ ἐρμηνεύω μόνον,
τὴν γλώσσαν ἔχω πλήρη μαγείας κ' ἔδονης,
Κ' εἰς ἔραστον τὰς χεῖρας συχνολαλῶ μὲ πόνον,
Ἄγάπα με, παρθένη, καὶ μὴ μὲ λησμονῆς.

Γ. ΠΑΡΑΣΚΟΣ

ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ

Ἀμυῶδες

Μόσχος καὶ λιβανόχορτο, ἑὺσμός καὶ καρποφύλλι:
Ἐκάθονταν κ' ἐπαίνονταν σὺν ποῖδ' μυρίζει κάλλιο.
Βγαίνει καὶ τὸ τριαντάφυλλο τὸ μοσκομυροῦδάτο:
Σωπᾶτε, βρωμαλολούδοι κ' ἐσεῖς βρωμοβοτάνια,
Ἐγὼμαί τὸ τριαντάφυλλο τὸ μοσκομυροῦδάτο.
Τὸ μᾶζ τὸ μῆζα βρισκομαί ἔς τοῦ βασιλιᾶ τὴν τάβλα,
Καὶ μὲ σηκώνει ὁ βασιλιᾶς καὶ μὲ μοσκοβολιέται,
Μὲ σκῶνει κ' ἡ βασιλίσσα, ἔς τὸν κόρπον τῆς μὲ βάνει,
Μὲ κάνει καὶ ροδόσταμα κ' ἀλείφει τὰ μαλλιά τῆς.
Ἐγὼ φουμίζω ζωντανούς, στολίξω πεθαμμένους,
τῆς παντεμεμένης τὰ μαλλιά, τῶ ἀνυπαντῆς τὸν κόρπον,
τῆς χήρης τὸ προσκέφαλο, τῆς καλογρῆς τὸ βᾶσο.

ΣΗΜΑΣΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

εἰς τὰ ἄνθη

Λευκόν, Ἄγρεια. — Μέλαν, θλίψις. — Κυανοῦν, Ἐπι-
στήμη. — Ἰσχροῦν, Ἀνάμνησις. — Ἀμυράντιον, Δόξα.
— Βυσσινόχροῦν, Ἐδοσπλαγχνία. — Λευκόφαιον, Ἀπλό-
της. — Πορφυροῦν, Μεγαλεῖον. — Ρῶδιον, Ἔρωσ. —
Πράσιον, Ἐλπίς.

ΑΝΘΗ — ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1

Ἄνθη πολλὰ μὲ πλέκουνε, γι' αὐτὸ μοσκομυρίζω.
Ἄν χάσω τρι' ἀπ' τ' ἄνθη μου, μὲ τάλλα . . . σὲ φωτίζω.

Δ . . .

2

Ἐίμαι λουλουδοὶ γεμάτο χάρι,
Μ' ἂν ἴσως κάποιος κακὸς μὲ κόψῃ,
Εὐθὺς θάλλω τὴν πρώτην ὄψιν
Καὶ θεὸς νὰ γείνω φτωχὸ χορτάρι.

Γ .

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Κ. Θ. Λάρισσαν. Παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κ. Μ. Δ. ἐλήφθη
τὸ ἀντίτιμον καὶ τῶν δύο συνδρομῶν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν.—
Δ. Α. Καβαλλιστικός ἀριθμὸς θεωρεῖται καὶ ὁ 4, διότι εἰς
πλείστας γλώσσας ἡ λέξις Θεός, ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων
γραμμάτων οὕτω λατινιστὶ εἶνε Deus, ἑλληνιστὶ θεός, γαλ-
λιστὶ Dieu, ἰσπανιστὶ Deos, ἰνδιστὶ Zimi, ἑβραϊστὶ Eloa,
γερμανιστὶ Gott, δαλματιστὶ Vogli, περσιστὶ Zuri, πολω-
νιστὶ Boga, τουρκιστὶ Ἄλλάχ, κτλ.— κ. Σ. Χ. Δ. Πειραιᾶ.
Θὰ προσπαθῶμεν νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν, ἀλλ' ἀνάγκη
ὑπομονῆς. — κ. Φ. Ε. Σύρον. Εἶνε ἄγνωστον ἡμῖν. Νο-
μίζομεν δὲ ὅτι καὶ δὲν θὰ ἴτο μεγάλης χρησιμότητος τώρα
πλέον. — κ. Ν'. Ἐντὸς τοῦ Κράτους Πειραιεύς, Σύ-
ρος, Πάτρας. Ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς Ρουμανία, Ρωσσία.—
Φοιτητῆ. Εἶνε γνωστὸν ὅτι πᾶσαι αἱ σημαῖαι δὲν ἴσαν
ὁμοίμορφοι, ἀλλὰ τοὐναντίον λίαν ποικίλαι. Εἰς τὰ προλε-
γόμενα δὲ ἄτινα προτάσσει ὁ μακαρίτης Ἰω. Φιλήμων τῶν
« Ὑπομνημάτων » τοῦ Π. Πατρῶν Γερμανοῦ, λέγεται ὅτι
αἱ σημαῖαι, ἅς τὸ πρῶτον κατεσκεύασεν ἐν Πάτραις ὁ Γερμα-
νὸς καὶ διένειμεν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεάν,
ἴσαν λευκαὶ φέρουσαι τὸ σύμβολον τῶν ἱερέων τῆς Φιλικῆς
Ἐταιρίας. Τῶν ναυτικῶν δὲ νήσων αἱ σημαῖαι ἴσαν χρώμα-
τος μέλανος, φέρουσαι σύμβολον τὸν Σταυρὸν, τὸν θριν καὶ
τὴν γλαῦκα. Ἀκολουθῶς ὁ Δ. Ὑψηλάντης ἐπαρουσίασε τὰς
σημαῖας τοῦ Φοίνικος, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ ἀδελφοῦ του
Ἀλεξάνδρου, καὶ μετέπειτα ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ Δ' Ἐθνοσυνέ-
λευσις παρεδέχθη τὸ κυανοῦν καὶ λευκόν.— κ. Κ. Μ. Δ.
Σμύρνην. Ἐπληρώθησαν παρὰ τοῦ κ. Β. Θ. Σᾶς εὐχαριστοῦ-
μεν.— κ. Α. Π. Μ. Ὑπάρχει εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν καὶ δύ-
νασθε νὰ τὸ συμβουλευθῆτε ὁπότεν θέλητε.— Πρωτο-
πεῖρω. Ὅταν δὲν ἔχη ἔμφυτον τὸ θεῖον δῶρον, ὀλίγον εἰμ-
ποροῦν νὰ ὠφελήσουν αἱ μελέται καὶ αἱ ὁδηγίαι :

Un jour le serin chantait; l'âne lui dit; Comment fais-tu?
Et l'oiseau répondit: « J'ouvre le bec et je fais: tu!tu!tu!

κ. Α. Χ. Πάτρας. Εἶνε σπανιώτατον βιβλίον, καὶ ἀφιθά-
λομεν ἂν εἶνε δυνατόν νὰ εὐρεθῆ ἀντίτυπον περὰ τοῖς βιβλιο-
πώλαις. — κ. Χ. Μ. Ἴσως καὶ οἱ λόγοι, οὐς ἀναφέρετε,
ἀλλὰ ἡ πρώτη πηγὴ τοῦ κακοῦ εἶνε αὐτὸ τὸ ἄλεθριον σύ-
στημα, καθ' ὃ καταδαρύνουσι τὸ πνεῦμα μὲ πολλὰ βλοῦς ἀνω-
φελῆ πράγματα. Ὁ Legouvé, οὗ τὸ κύρος εἰς τὰ ἐκπαιδευ-
τικὰ δὲν εἶνε μικρὸν, εἰς τὸ νώτατον αὐτοῦ ἔργον (Une
education de jeune fille) ὡς βάζειν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ
συστήματος διὰ τὰς νεανίδας τήσιν τοῦτο: « Peu de choses
très bien — au lieu de: Un peu de tout plus au moins
mal » ἤτοι ὀλίγα πράγματα ἀλλὰ πολὺ καλά, ἀντὶ
Ἄπο ὅλα καὶ τι ἀλλὰ κακῶς.— Κ^ο Ε. Φ. Χαλκίδα
καὶ κ. Ι. Α. Τρίκκαλα. Ἐλήφθησαν.— κ. Κ. Μ. Πύργον.
Ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς.— κ. Δ. Κ. Κ. Σμύρνην. Οἱ 4
τόμοι ἀπεστάλησαν, ἕκαστος δ' αὐτῶν περιλαμβάνει τὰ φυλ-
λάδια οὐχὶ ὀλοκλήρου ἔτους, ἀλλὰ μιᾶς ἑξαμηνίας. Λιθογρ-
φικὰ ἀντίτυπα τῶν ἔργων τοῦ Βρυζάκη εἰσὶ μόνον « ὁ
Καρατσάκης ἐν Φαλήρῳ » καὶ ἡ Σουλιώτισσας ». Ἀντὶ
πόσου τιμῶνται ἀγνοοῦμεν.— κ. Α. Κ. Πότε τέλος πάντων;
— κκ. Γ. Α. Κωνσταντινούπολι, Γ. Κ. Ναύπλιον, Δ. Γ.
Βόνιτσαν, Χ. Β. Βῶλον, Γ. Σ. Β. Πειραιᾶ. Ἀπεστάλησαν
ταχυδρομικῶς.— κ. Φ. Μ. Π. Σύρον. Οἱ 4 τόμοι παρεδό-
θησαν εἰς τὸν κομισαντα ἡμῖν τὴν ἐπιστολὴν σας.—
Περὶ ἔργῳ. Διότι ἡ ἐρώτησις ἐφάνη ἡμῖν παιδαριώδης.—
κ. Α. Μ. Κέρκυραν. Ἀντίτυπον « Σταλακτιτῶν » καὶ
« Παῖδ. Διηγημάτων » καὶ οἱ 4 τόμοι ἀπεστάλησαν τα-
χυδρομικῶς.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[19 Ἀπριλίου (Πέμπτη) 1884]

τὴν Κυριακὴν τελοῦνται ἐν Βάλῳ πανηγυρικῶς τὰ ἐγκαί-
νια τῆς ἄρτι περατωθείσης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μέχρι
Λαρισσῆς. Ἐπὶ τούτῳ μεγάλαί προετοιμασίαι ἐγένοντο ἀπὸ
τουδε ἐν Βάλῳ ἡ ἑταιρία τοῦ σιδηροδρόμου μετὰ ζήλου ἐπε-
λήφθη τῆς ὅσον ἕνεστι μεγαλοπρεπεστέρως διακοσμῆσεως τῆς

ἀποβάθρας αὐτοῦ, στήσασα σὺν ἄλλοις καὶ ἰστούς, ἐφ' ὧν συμπλέγματα διάφορα σηματοστόλιστα θὰ καταστήσῃσι μαγευτικὴν τὴν ἀποψιν. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐξ ἑτέρου λαμβρόν προητοίμασεν ὑπόδογὴν τῷ βασιλεῖ, ψηφίσασα ἀναπλῶρον ἐπὶ τούτῳ ποσὸν συγχρόνως δὲ κατὰ τὰ ἐγκαινία γενήσονται καὶ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ πρὸ τοῦ σταθμοῦ στηθέντος καλλιτεχνικοῦ μνημείου, φιλοτεχνηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ Πρεβεζάνου, καλλιτέχνη ἑλληνοσ τὴν καταγωγὴν· εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην θέλει παρασταθῆ καὶ ἡ Δ. Μ. ὁ βασιλεὺς, ὅστις κατοπιν ἐκ Λαρίσης θέλει κανονίσει τὸ δρομολόγιον τῆς εἰς Τρίκαλα καὶ Καλαμπάκην περιοδείας αὐτοῦ.— Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα» ἡ Δ. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν ἰδρύσεως ἐθνικοῦ θεάτρου ἐνταῦθα, ὅπερ θέλει συντελεσθῆ λίαν προσαχῶς.— Ἰπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν προκηρύχθη διαγωνισμὸς πρὸς κατάταξιν 24 δοκιμῶν εἰς τὸ ναυτικὸν ἐπὶ πληρωμῇ 600 φρ. κατ' ἔτος διὰ διδάκτρα καὶ 400 φράγκων τὸ πρῶτον μόνον ἔτος διὰ τὴν ἐνδομασίαν καὶ λοιπὰ. Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσι νέοι ἔχοντες ἐνδεικτικὸν προβιβασμὸν ἀπὸ τῆς Β'. τάξεως τοῦ γυμνασίου εἰς τὴν Γ'. καὶ ἡλικίαν ἐλάσσονα τῶν 17 ἐτῶν, καὶ οἱ ἐν τῇ σχολῇ τῶν Εὐελεπίδων διατελοῦντες ὑπὸτροφοὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Ὁ διαγωνισμὸς γενήσεται τὴν 3ην Μαΐου τ. ἔτους.— Ὁ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθεὶς περὶ παιγνιογράφων νόμος δημοσιεύεται κατ' αὐτὰς καὶ τίθεται εἰς ἐνέργειαν. Πρὸς τοῦτο παρηγγέθησαν, κατὰ τὴν Σφαιραν, ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ καταβάνουσι ὡς τάχιστα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ καταστήματος κ. Γαρμῶ 500,000 δεσμίδες, αἵτινες θέλουσι χρησιμεύει καὶ ὡς ὑπόδειγμα κατασκευῆς ὁμοίων ἐν τῷ μέλλοντι ἐνταῦθα.— Κατὰ τὸν Ἐρμῆν καταβλήθη ἡ ἔξοδος ὑπὸ τῶν τραπεζικῶν ὁμάδων τῇ κυβερνήσει ἡ ἐκ φράγκων 23,000,000 πρῶτη δόσις τοῦ δανείου τῶν 170,000,000.— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐμισθώσατο παρὰ τοῦ δημοσίου τὸ ἐν Γουδι πεδῖον ἐπὶ μίαν δεκαετίαν, ὅπως χρησιμεύσῃ πρὸς ἐκγύμνασιν τοῦ στρατοῦ, μέλλοντος μετ' οὐ πολὺ νὰ ἐκτελῆ συνεχῶς μεγάλη στρατιωτικὰ γυμνάσια.— Ἰπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ἀπεφασίσθη ἡ ἀνακαταδομήσις τοῦ παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἀρχαίου τάρου τοῦ Θεμιστοκλέους. Σκέψις γίνεται ὅπως ἀναστήλωθῃ ἡ κατὰ σπονδύλων καὶ τετημημένη στήλη, εἰ δυνατόν, διότι πολλοὶ τῶν σπονδύλων εἰσι κατατεθραυσμένοι. Ἐὰν εἶνε ἀδύνατος ἡ ἀναστήλωσις αὕτη, τότε θὰ στηθῇ νέα στήλη, ἐφ' ἧς πιθανῶς στηθήσεται προτομὴ τοῦ ἥρωος. Προσέχως γενήσεται ἐκδρομὴ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, οὗτινος θὰ μετασχη καὶ ὁ ἀρχιτέκτων κ. Λύσανδρος Καυτανόγλου, ὅπως παρατηρήσῃσι τί πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης. — Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πατρῶν, προτάσει τοῦ κυρίου Δημάρχου, ἀπεφάσισε διὰ ψηφίσματος τοῦ τὴν ἀνεργεσιν ἀνδριάντος τοῦ αἰδιόμου Γερμανοῦ, τοῦ πρώτου εὐλογήσαντος καὶ ἀνυψώσαντος τὴν σημαίαν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Πρὸς τοῦτο ἀνετέθη εἰς ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τοῦ δημάρχου κ. Δ. Πατρινοῦ, τῶν κ.κ. Π. Καλλιμοδόρτη καὶ Ἄρ. Κοντογούρη, βουλευτῶν, καὶ τῶν κ.κ. Θ. Κανακάρη, Ὁθωνος Λεβέντη καὶ Ν. Χαϊδοπούλου, ὅπως ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν ἀπανταχοῦ ἑλληνισμὸν κήρυγμα, δι' οὗ θὰ ζητητῆ ἡ συνεισφορά του. — Ἡ ἀριθμησις τῶν δελτίων τῆς γενομένης ἀπογραφῆς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἐγγίζει εἰς τὸ τέρας, ταχέως δὲ θέλει συνταχθῆ ὁ γενικός κατάλογος ὁ ἐμφαίνων τὰ ἀκριβῆ ἀποτελέσματα. — Κατὰ διαταγὴν τῆς νομαρχίας ὁ δήμαρχος, ὁ διεθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, ὁ νομομηχανικός, ὁ δημοσιος κτηνίατρος καὶ ὁ ἀστυνομικός ἰατρός, ἤρξαντο ἐπιθεωροῦντες διάφορα μέρη τῆς πρωτευούσης. ἵνα φροντίσωσι περὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, καὶ ἐξασφαλίσωσιν οὕτω τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, τῇ συστάσει τοῦ νομάρχου, διέταξε τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν ἐγγύς τοῦ ὕδραγωγείου ἐν τοῖς παραπήγμασιν εὐρισκομένων. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διεβίβασε πρὸς ἅπασας τὰς διοικητικὰς καὶ ὑγειονομικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους τὴν ἀπόφασιν περὶ ὑποβολῆς εἰς ἐνδοκαμήμερον πραγματικὴν κθάρασιν τῶν ἐξ Ἰνδιῶν προελεύσεων, διατάξαν τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 434

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΕΝ ΦΑΛΗΡῶ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ.
ΤΑ ΚΑΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ.

Ο ΑΚΡΟΒΟΛΙΣΤΗΣ, Διήγημα Ἐδμόνδου Ἀμποῦ.
Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΒΙΟΣ ΕΝ ΑΓΓΑΙΑΙ.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΤΙΡΥΝΘΙ, ὑπὸ τῆς Κυρίας Σοφίας Σχλεϊμάν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ — ΔΑΗΘΕΙΑΙ — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΨΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΟΥΣΕΙΩΝ

Μουσεῖον ἐν τῇ Ἀκροπόλει

Τρίτην — Πέμπτην — Σάββατον, 2 — 5 μ. μ.

Ἡ Ἀκρόπολις εἶνε προσιτὴ καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Ἀδειὰ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου ἀπαιτεῖται διὰ νυκτερινὴν ἐπίσκεψιν.

Θησεῖον

Εἶνε προσιτὸν καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Ἀπόμαχος οἰκὸν ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Θησείου ἀνοίγει τὴν θύραν εἰς τὸν αἰτούντα.

Κεντρικὸν ἐθνικὸν μουσεῖον

Καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Τρίτης, 9 — 12 π. μ. καὶ 2 — 5 μ. μ.

Συλλογαὶ ἐν τῷ Μετασοβείῳ Πολυτεχνεῖῳ

Καθ' ἑκάστην πλὴν τῶν Κυριακῶν, καὶ τῶν ἐξαιρητέων ἑορτῶν ἀπὸ τῆς 2 — 5 μ. μ. τὸν χειμῶνα καὶ ἀπὸ τῆς 3 — 6 τὸ θέρος. Τὸ Σάββατον ὡρεῶν, τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἐπὶ πληρωμῇ δραχ. 1 κατὰ πρόσωπον.

Φυσιογραφικὸν μουσεῖον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

Τετάρτην — Σάββατον, 9 — 12 π. μ.

Δημοτικὸν μουσεῖον Πειραιῶς

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Γυμνασίου.

Καθ' ἑκάστην, 2 — 5 μ. μ.

ΑΤΟΙΔΕΣ ΑΥΡΑΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Εἰς τόμος εἰς μέγα σχῆμα ἐκ σελίδων 310, καλλιτεχνικῶς ἐκτετυπωμένος καὶ πολυτελῶς δεδεμένος.

Πωλεῖται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐστίας ἀντὶ δραχμῶν 10.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΑΛΑΝΤΙΑ — ΗΘΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Π. ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Εἰς κομψότατον τόμον ἐκ 12 τυπογραφικῶν φύλλων

Πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς «Ἐστίας»

ἀντὶ δραχμῶν ν. ς.

Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά 1884—Β'. 770.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπί τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 435

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ο ΑΚΡΟΒΟΛΙΣΤΗΣ, διήγημα Ἐδμόνδου Ἀμπού.
- Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΒΙΟΣ ΕΝ ΑΓΓΑΙΑΙ.
- ΤΟ ΕΝ ΜΟΝΤΕ - ΚΑΡΑΟ ΧΑΡΤΟΦΑΙΚΤΕΙΟΝ.
- Ο JENNER ΚΑΙ Ο ΕΝΔΑΜΑΔΙΣΜΟΣ.
- Η ΕΝΑΕΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.
- ΚΩΝΩΨ καὶ ΑΡΑΧΝΗ ποίημα, ὑπὸ Π. Ι. Φέρπου.
- ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ — ΔΑΗΘΕΙΑΙ — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ

ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Εἰς τῶν ἡμετέρων συνεργατῶν, παρασταθεῖς εἰς τὰ ἐγκαί-
νια τοῦ ἀπὸ Βώλου εἰς Λάρισσαν σιδηροδρόμου, ἀνακίνοῦ-
σιν ἡμῖν τὴν ἐπομένην ἀφήγησιν περὶ τῆς γενομένης τελετῆς :

Τὰ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα διεσάλπισαν ἤδη τὰ ἐγκαί-
νια τοῦ Θεσσαλικοῦ σιδηροδρόμου, γεγονότος, ὅπερ ἦδη καὶ
καθ' ἑαυτὸ σπουδαῖον, εἶχε προσλάβει ἑξαιρετικὴν ζωηρό-
τητα διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἐνθουσια-
σμοῦ τοῦ ἐγγυωρίου πληθυσμοῦ, ὅστις εἶχε κατηλεκτρισθῆ
καὶ ἐπλήρωσε τὴν θεσσαλικὴν ἀτμοσφαιρὰν ἀνευφημιῶν.

Δὲν ἔχομεν ἢ ὀλίγον χωρὸν μόνον ν' ἀφιερῶμεν εἰς
τὴν ἀφήγησιν τοῦ γεγονότος. Θὰ πειραθῶμεν οὐχ ἦτοιν
ἵνα δώσωμεν τὰ ζωηρότερα αὐτοῦ χαρακτηριστικά.

Ἦδη πρὸ ἡμερῶν ὁ κατασκευαστὴς τοῦ θεσσαλικοῦ σιδη-
ροδρόμου κ. Θ. Μαυροκορδάτος εἶχεν ἀπευθύνει τὰ προσ-
κλητήρια εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ παραστῶσιν ἐν τοῖς ἐγκαί-
νοις, ἅτινα εἶχεν ὀρίσθῃ νὰ γαίνωνται τῇ Κυριακῇ, 22
Ἀπριλίου. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων
καὶ τῆς αὐλικῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, εἶχεν ἐπιβιβασθῆ τὸ
σάββατον ἐξ Ὠρωποῦ ἐπὶ τῆς « Ἀμφιτριτῆς » καὶ ἀφίκετο εἰς
Βῶλον περὶ τὸν ὄρθρον ἤδη· ἐπὶ ἀτμοπλοίου τοῦ Κράτους
εἶχεν ἀπέλθει καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κ. Λομβάρ-
δος. Δύο παλαιὰ, τὰ βρωσικὰ βαγιάτ φέρον τὸν Μέ-
γα δούκα Παῦλον καὶ ἓν γαλλικὸν φέρον τὸν ναύαρχον
Κόντ καὶ τὸν γάλλον ἐπιτετραμμένον ἐν Ἀθήναις, ἀπέπλευσαν
ὡσαύτως εἰς Βῶλον καὶ δύο ἀτμόπλοια, τὸ μὲν τοῦ Γουδῆ,
τὸ δὲ τῆς Πανελληνίου, ὧν τὸ τελευταῖον ναυλωθὲν ὑπὸ τοῦ
κ. Μαυροκορδάτου καὶ φέρον τοὺς προσκεκλημένους, εἶχον
καταπλεύσει εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα, ὅστις παρουσίαζε τὴν
πρῶτα τῆς κυριακῆς μοναδικὴν τρόντι θέαμα.

Ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ ἀπέβη εἰς Βῶλον
περὶ τὴν 9ην ὥραν, ἔνθα ἐγένετο δεκτὸς μετὰ παταγωδεστά-
των ἀνευφημιῶν. Ἐκεῖ ἀνεπαύθη ὀλίγον ἐν τῷ δημαρχεῖοι,
δέδεκτο τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως καὶ περὶ τὴν 10ην ἤδη ἐπο-
ρεύθη εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, ὅπου ἐγένετο ἡ
τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων. Ὁ σταθμὸς κεῖται μεταξύ τοῦ φρου-
ριου καὶ τῆς πόλεως, εἰς θέσιν εὐρυχωροτάτην καὶ εὐάρε-
στον. Ἐκεῖ ἐβάλη ὁ ἀγισμὸς ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Βώλου
ἀγίου Δημητριάδος καὶ ἀπεκαλύφθη τὸ μέχρι τῆς ὥρας κε-
καλυμμένον μνημεῖον, ἔργον ἀληθῶς ὄρατον, παριστῶν τὴν
Ἀθηνᾶν κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ πρό τινος ἀνευρεθέντος παρὰ
τὸ Βαρβάκειον ἀγάλματος, μετὰ προτομῆς τοῦ βασιλέως ἐν
τῷ ὑποθάθρῳ καὶ κατακλιμένῳ ἐπιγραφῶν. Μετὰ τὸ πέρας
τῆς τελετῆς ὁ λαὸς ἀνηλλάξε ζητωκραυγῶν τὴν Α. Μ.
καὶ ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν προσκεκλημένων μετέβη εἰς τὴν
ἀμαξοστοιχίαν, ἧτις ἀνέμενον ἤδη ὑπ' ἀτμὸν ὅπως ἐγκαίνισθ
τὸ νέον ἤδη συγκοινωνητικὸν μέσον μεταξύ Βώλου καὶ Λα-
ρίσσης.

Ἡ στιγμή ἦτο ἤδη ἐπίσημος. Μετὰ παλμῶν καρδίας
ἀνέμενον ἅπαντες, καὶ ἅμα ἐτεκίνησεν ἡ ἀμαξοστοιχία, τὸ

παριστάμενον πλῆθος ἐκ τῶν κατοικῶν Βώλου καὶ τῶν ἐκεί-
σεσσάρων χωρίων τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου, ὧν οἱ κάτοικοι
εἶχον συρρεῦσαι μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων ἵνα παραστῶσιν
εἰς τὴν τελετὴν, ὡς ἐξ συνθήματος ἐξεπράγη εἰς βροντώδεις
ἀτελευτήτους ζητωκραυγὰς, αἵτινες ἀντήχουν ἐπὶ μακρὸν.

Ἄλλ' ἡ ὅλη πορεία ὑπῆρξεν ὡς θριαμβευτικῆ. Ἐν τῷ
σταθμῷ Φερῶν, ὅστις εἶνε ὁ πρῶτος ἀπὸ Βώλου, εἰς σύν-
δενδρον καὶ μαγιστευτικὴν τοποθεσίαν, ἐν τῷ σταθμῷ Γκερλί,
ἐν τῷ σταθμῷ Τσουλάρ, αἱ αὐταὶ ἐκδηλώσεις ἀπεριγράπτου
χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τῶν χωρικῶν, οἵτινες συνέ-
ρρησαν ἀθροοὶ ἀπὸ τῶν πέριξ χωρίων, ὅπως ἴδωσι τὸν βασι-
λέα εἰς τὸν σιδηροδρόμον. Ἡ Α. Μ. ἐξερχομένη εἰς ἕκαστον
σταθμὸν μετὰ τῶν βασιλοπαίδων παρήλαυε πρὸ τῶν ἐξεστι-
κῶτων χωρικῶν, πρὸς πολλοὺς τῶν ὁποίων ἀπηύθυνε καὶ τὸν
λόγον, τοῦθ' ὅπερ ἐκίνει εἰς τὸ ἔπακρον τὸν ἐνθουσιασμὸν
αὐτῶν. Ἐν Φεραῖς εἰς ἐξ αὐτῶν προύχρησεν ἐκ τῆς γραμμῆς
καὶ ἐθόσσε « Καὶ στὴ Μακεδονία, Βασιλέα ! » Ἦτο Μακε-
δὼν αὐτός.

Ἐν Γκερλί δὲ ὁ δήμαρχος ἀπέτεινε τῷ βασιλεῖ συντομω-
τάτην ἀλλὰ καὶ λογιωκράτην προσφωνήσιν, ἣν θὰ ἐξήλυσε
καὶ ὁ δήμαρχος τοῦ μεγαλειτέρου δήμου. Ἄλλὰ τὸ κορυφωμα
ἦτο ἀληθῶς ἐν Λαρίσσει. Ἡ πόλις Λάρισσα δὲν εἶνε μὲν
ὄρατα, εἶνε τουρκικὴ τὴν ὄψιν μὲν στενάς δεσοῦς καὶ οἰκίας
ταπεινάς, ἀλλὰ κρύπτει τὸν ἀρχέγονον ἐπίσης ἐνθουσιασμὸν,
καὶ περιπλέον ἠσθάνετο ὅτι ὁ σιδηροδρόμος εἶνε ἔργον, ὅπερ
ἔξει μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς τύχης καὶ τῆς ευημερίας
αὐτῆς. Ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν λοιπὸν τῶν αἰσθημάτων τούτων
σύμπας ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς, λογιζόμενος εἰς 20 περίπου
χιλιάδας ἐξεχύθη εἰς τὸν σταθμὸν, προστεθέντων καὶ πολ-
λῶν ἐκ τῶν χωρίων, οἵτινες κατήλθον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ. Εἰς
τὴν ἄφριν τῆς ἀμαξοστοιχίας ἡ αὐτὴ ἐκρηγίς τοῦ ἐνθουσια-
σμοῦ καὶ ζητωκραυγαὶ ἀτελευτήτοι ἀπὸ μυρίων στομάτων.
Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ δημάρχου, τοῦ
ἀρχιερέως, τῶν βουλευτῶν καὶ πολλῶν Ὀθωμανῶν προκρίτων,
οἵτινες ἔφερον τὰ ἑλληνικὰ παράσημα ἐρρήθθησαν οἱ κεκα-
νονισμένοι πυροβολισμοὶ καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ πυροβολικοῦ, ἧ-
τις εἶχε προαποσταλῆ, ἐπαίανισεν τὸν βασιλικὸν ὕμνον.

Ἡ ἀμαξοστοιχία εἶχεν ἀρχισθῆ περὶ τὴν 1 1/2 αὐθωρεῖ
δὲ μετὰ τὴν υποδοχὴν, ὅ τε βασιλεὺς καὶ οἱ προσκεκλημένοι
ἀριθμούμενοι εἰς 250 περίπου παρεκίθησαν εἰς γεῦμα παρα-
τεθὲν ἐν εὐρυχωρῷ παραπήματι· παρὰ τὸν σταθμὸν κατακ-
λήθως ἐπὶ τούτῳ διακεκοσμημένῳ καὶ ἠγρεπισμένῳ. Ὁ βα-
σιλεὺς εἶχεν ἀπέναντι τὸν κ. Θ. Μαυροκορδάτον, δεξιόθεν τὸν
μέγα δούκα, καὶ ἀριστερόθεν τὴν κυρίαν Μαυροκορδάτου. Ἐν
τοῖς ἐπιδροπικοῖς ὁ κ. Μαυροκορδάτος ἤγειρε πρόπον· εὐχαρι-
στήριον ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, εὐχηθεὶς ὅπως καὶ ἄλλα τοιαῦτα
συντελεσθῶσιν ἔργα πρὸς δόξαν καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ευημερίας
τῆς Ἑλλάδος. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπήντησε συγχαρεὶς τῷ κατα-
σκευαστῇ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ εὐχηθεὶς ἵνα πολλὰ παρόμοια
συντελεσθῶσιν ἔργα ἐν προσεχῇ μέλλοντι. Ἠυχίθη πρὸς τού-
τους ὑπὲρ τῆς ευημερίας τοῦ συντελεσθέντος ἤδη καὶ τελευ-
τῶν ἐζητωκραύγησεν ὑπὲρ τῆς πόλεως Λαρίσσης.

Ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων εἶχεν ἤδη λήξει, ὁ βασιλεὺς ἀφοῦ
ἐδεξιόθη μετὰ τὸ γεῦμα τοὺς παρουσιασθέντας αὐτῷ, ἀπῆλθε
μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ ἐπ' ἀμαξῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἡ
κίνησις καὶ ἡ ἑορτὴ ἐξηκολούθησε, καὶ τὴν ἐπιούσαν δευτε-
ραν ἐφορᾶζόμενον τὸ δόγματος τοῦ βασιλέως νέα διεδέξαντο
τὰς πρώτας πανηγυρικαὶ διαχούσεις.

Ἡ ἐγκαίνισθεῖσα ἤδη γραμμὴ ἀπὸ Βώλου εἰς Λάρισσαν
εἶνε 61 χιλιομέτρων. Εἶνε δὲ τὸ στενοῦ συστήματος, ἀλλ'
ἡ καλὴ κατασκευὴ καὶ τῆς ἐπιχωματώσεως καὶ τοῦ ὑλικοῦ
ἐξετιμήθη ὑπὸ τῶν εἰδημόνων, ἡ δὲ διοργάνωσις τῆς ὑπηρε-
σίας ἐγένετο ἐντελεστάτη.

Ἐτέρα διακλάδωσις κατασκευάζεται ἀπὸ Βώλου εἰς Κα-
λαμπάκαν μήκους ἐν ὄλῳ 152 χιλιομέτρων, ἧτις ἐπίσης δὲν
θὰ βραδύνη νὰ παραδοθῆ εἰς τὴν δημοσίαν χρῆσιν, καὶ ἡ Θε-
σσαλία οὕτω τελευταία προστεθεῖσα εἰς τὸ ἐλευθερον κράτος
θὰ ἔχῃ τὸ εὐτύχημα νὰ βαδίσῃ πρώτη εἰς τὰ ἔργα τῆς προ-
όδου.